

HOTARAREA NR. 2

Comisia de Apel s-a constituit la nivelul Clubului Sportiv Municipal Ploiești, organizatorul curselor de trap de pe Hipodromul Ploiești, în prezenta a 5 membri, conform dispozițiilor art. 5 și următoarele din Regulamentul General al Curselor de Trap, aprobat prin norma internă 3688/02.04.2026 a Agenției Naționale Pentru Zootehnie „Profesor Dr. G.K. Constantinescu”, componența comisiei fiind stabilită prin Decizia nr.13/30.03.2026.

Pentru luarea prezentei hotărâri au fost necesare două ședințe ale comisiei de apel, ședințe care s-au desfășurat în datele de 08.07.2026 și 21.07.2026 .

La ședința comisiei din data de 08.07.2026 au fost prezenți următorii membri ai comisiei de apel: domnul Nicolae Alexandri, doamna Tureac Petria și Popescu Cătălin, membrii chemați să analizeze contestațiile depuse de domnii Marin George Alin, Marciu Adrian și Federația Română de Trap împotriva procesului-verbal 4827/05.07.2026 și a rezultatului consemnat în acesta, rezultat prin care la cursa T30 – Marele Premiu la trap din cadrul reuniunii hipice, calul Vijelie STI a fost declarat câștigător .

Contestatorii au fost convocați și au fost prezenți după cum urmează:

- domnul Păun Mihai pentru contestatorul Marin George Alin ;
- domnul Manea Marian pentru Federația Română de Trap;
- domnul Marciu Adrian și domnul Stanciu George, amândoi în susținerea contestației domnului Marciu Adrian ;

Aceștia și-au susținut contestațiile fără a modifica susținerile și cererile lor, astfel cum au fost prezentate în forma scrisă a plângerilor înregistrate la Clubul Sportiv Municipal Ploiești .

În această ședință nu a fost luată nicio hotărâre motivată de lipsa obiectivă a celorlalți membri, stabilindu-se reconvocarea comisiei pentru o dată ulterioară.

Comisia de apel a fost reconvocată în formula completă pentru data de 21.07.2026, la

propunerea președintelui comisiei, domnul Nicolae Alexandri, toți membrii comisiei prezenți, considerând că, este necesară o astfel de reconvocare datorită complexității situației de fapt raportată la dispozițiile Regulamentului General al Curselor de Trap, ce trebuie analizată în vederea luării unei hotărâri .

Menționăm și faptul că, între data primei ședințe și a celei reconvocate a mai fost depusă o precizare la contestația domnului Marin George Alin .

La lucrările comisiei au participat prin prezență fizică domnii - State Cătălin, Nicolae Alexandri și Dragomir Emeric, domnul Popescu Cătălin și doamna Petrica Tureac fiind prezenți prin intermediul audio conferinței.

În ședința comisiei, au fost analizate următoarele contestații :

1. contestația formulată de Federația Română de Trap nr. 4855/06.07.2026;
2. contestația formulată de Marciu Adrian nr. 4856/06.07.2026;
3. contestațiile formulate de Marin George Alin 4905/07.07.2026, 4906/07.07.2026 și 4989/10.07.2026 ;

Totodată, la lucrările comisiei reconvocate au participat și arbitrii judecători Mircescu Mihai (Șef Comisie arbitraj) și Stoica Gheorghe (având și calitatea de Președinte al Comisiei de recoltare probe biologice în vederea test antidoping), cărora li s-au cerut lămuriri și care și-au menținut poziția de păstrare a sancțiunii aplicate calului Vijelie STI, consemnată în procesul verbal întocmit cu ocazia desfășurării competiției.

Contestațiile au fost analizate simultan, comisia de apel în integralitatea sa exprimându-și părerea că acest fapt este necesar pentru o economie procedurală bazată pe strânsă legătura între obiectul contestațiilor și al efectului pe care îl poate avea soluționarea uneia din contestații asupra celorlalte privite separat.

Prezența hotărâre reflectă *opinia majoritară* a domnilor State Cătălin, Nicolae Alexandri și Dragomir Emeric- la care ne vom referi în continuare ca și *comisia majoritară*, domnul Popescu Cătălin și doamna Tureac Petrica având o poziție diferită față de aceasta , prezentată și motivată în opinia separată anexată .

Referitor la contestația Federației Române de Trap (FRT)

Comisia majoritara constata faptul că nu poarta numele inițiatorului, aceasta contestație fiind semnata olograf cu semnătură indescifrabilă și având aplicată o stampilă cu însemnele federației.

În esență, FRT reclama faptul că Vijelie STI - cal participant la reuniune nu a fost descalificat în cursa T30 – Marele Premiu la trap din cadrul reuniunii hipice, sancțiunea aplicată de arbitrii judecătorești pentru refuzul proprietarului de a supune calul la proba antidoping menționată în procesul verbal fiind insuficientă.

FRT considera că orice încălcare a regulilor privitoare la controlul antidoping duce în mod automat la această descalificare, fără a arăta însă, în concret, care din dispozițiile regulamentare, în sensul menționat, a fost încălcată de cal/proprietarul acestuia sau mandatar al acestuia/antrenor sau driver în cursa amintită.

Comisia majoritara a analizat, înaintea fondului contestației, calitatea de petent a FRT în speța supusă atenției sale, prin raportare la dispozițiile art. 6 alin (2) - (3) și art.83 din regulament și a constatat faptul că FRT nu poate avea calitatea de contestator/reclamant/potent în cauza.

Pe cale de consecință, contestația FRT 4855/ 06.07.2026 urmează a fi *respinsă ca fiind formulată de o persoană fără calitatea cerută de regulament pentru a putea contesta rezultatul cursei și implicit a face solicitări cu privire la procesul verbal întocmit cu ocazia desfășurării acesteia.*

1. Referitor la contestația domnului Marciu Adrian

Prin contestația formulată, acesta reclama faptul că sancțiunea aplicată în temeiul art.95 alin.1 din regulament, de către arbitrii judecătorești și consemnată în procesul verbal al competiției, este insuficientă, calul Vijelie STI trebuind a fi și descalificat în temeiul art. 111 din regulament.

În aceeași ordine de idei și ca o susținere a solicitărilor contestatorului – aceea de anulare a rezultatelor și reprogramare a cursei- considera contestatorul că testarea antidoping ar fi trebuit făcută (în condițiile în care calul clasat pe locul I nu a putut fi testat antidoping din vina proprietarului care a refuzat testul) și calului clasat pe locul II, lucru imposibil/neelocvent la

momentul actual, și care întărește solicitările sale făcute pe fondul contestației.

Totodată în susținerea contestației și a solicitărilor sale, contestatorul a reclamat și lipsa organizării startului cursei respective T30 cu ajutorul mașinii de autostart, situație care, considera dumnealui că ar fi asigurat desfășurarea ei în condiții de mai mare claritate/echitabilitate pentru motivul că ar fi fost eliminate starturile false, starturi care epuizează caii sau duc la pierderea concentrării acestora asupra competiției.

Analizând contestația, membrii comisiei constată că arbitrii judecători au aplicat în mod corect sancțiunea prevăzută de art. 95 alin. (1) pct. 3 din Regulamentul de Trap, respectiv amenda aplicată proprietarului și suspendarea calului, nefiind incidente dispozițiile art. 111 din regulament, pentru următoarele considerente:

Prevederile art. 111 din regulament se refera la „infracțiunile” în legătura cu regulile antidopaj din regulament care duc în mod automat la descalificarea calului. Ori, noțiunea de infracțiune nu este nici pe departe similară cu noțiunea de „abatere” și nicăieri în regulament nu s-a dat o definiție extinsă a acestui termen (art. 4 din regulament – definiții, nu conține o definiție specială pentru noțiunea de „infracțiune” altă decât cea pe care o găsim în alte acte normative).

Infracțiunile cu privire la animale sunt prevăzute în Legea 205/2004 privind protecția animalelor, act normativ care prevede că dopajul animalelor în scopul stimulării capacităților fizice în timpul competițiilor constituie contravenție (art 26 alin 1 lit b raportat la art. 6 din lege). Refuzul prelevării de probe biologice în scopul depistării dopajului folosit în vederea stimulării capacităților fizice ale animalelor la competiții nu este incriminat nici ca infracțiune nici ca și contravenție.

Mai mult potrivit art. 109 alin. 5 din regulament, recoltarea de probe în vederea testării anti doping trebuie să aibă loc sub supravegherea unui Ofițer de Control Doping. În legislația națională acești specialiști sunt definiți în Legea 310/2021 la art. 4 pct. 42 ca fiind oficiali care au fost instruiți și autorizați de ANAD să îndeplinească responsabilitățile atribuite ofițerilor de control doping prin Standardul internațional pentru testare și investigații.

De altfel, potrivit procesului verbal de recoltare probe cabaline, întocmit cu ocazia încercării de testare a calului Vijelie STI, la rubrica obiecțiuni domnul Marin Nicolaie a arătat

acest lucru. La fel, din susținerile pe fondul contestației domnului Marin George Alin (proprietar al calului) reies aceleași aspecte cu privire la inexistenta Ofițerului de Control antidoping la încercarea de prelevare a probelor biologice pentru testarea calului. Totodată, din nicio dispoziție regulamentară nu reiese faptul că refuzul de prelevare probe este asimilat dopajului .

Referitor la susținerile petentului cu privire la „netestarea calului clasat pe locul II și imposibilitatea validării unui câștigător curat” comisia majoritară constată că petentul *nu și-a exprimat această pretenție la ședința tehnică* în modalitatea prevăzută la art. 109 alin. 3 din regulament, prin punerea la dispoziție a mijloacelor financiare și tehnice în vederea testării calului care urma să obțină acest rezultat.

Mai mult printr-un raționament firesc, care pleacă de la ipoteza lansată de petent, în orice cursă pentru a putea să avem un rezultat „curat” ar trebui să fie testați antidoping toți caii participanți în așa fel încât caii clasati pe locuri inferioare să poată lua locul celor dovediți a fi dopați. Ori acest lucru este imposibil și de neconceput/absurd în orice competiție.

Totodată cu privire la apărările formulate de petent potrivit cărora organizatorul avea obligația realizării cursei T30 cu autostart, aceste susțineri nu pot fi primite deoarece cursa a fost anunțată potrivit programului alergărilor ca fiind una cu start lansat (art. 68 și urmat din regulament), acceptând să participe (înscriindu-se) în cursă.

Revenind la solicitările din cuprinsul contestației, comisia majoritară constată că posibilitatea **anulării rezultatelor** unei curse și eventual **reprogramarea ei** nu sunt prevăzute de regulament. De altfel anularea rezultatelor și reprogramarea cursei T30 ar defavoriza ceilalți participanți la cursa care deja au obținut anumite locuri în clasament sau și-au îmbunătățit timpii de alergare.

În aceeași ordine de idei , pentru motivele prezentate mai sus comisia majoritară va respinge contestația formulată de domnul Marciu Adrian în integralitatea ei , și va menține sancțiunea aplicată calului Vijelie STI prin procesul verbal 4827/05.07.2026 al Comisiei de Arbitraj.

2. Referitor la contestațiile formulate de Marin George Alin

Prin contestația nr. 4905/07.07.2026 petentul a reclamat faptul că persoana care a semnat procesul verbal de prelevare probe biologice în numele sau nu a acționat ca un mandatar, petentul neavând cunoștință despre intenția de a se realiza testul antidoping al calului Vijelie STI, cal al cărui proprietar este. În aceste condiții solicita anularea sancțiunii aplicate prin procesul verbal 4827/05.07.2026 .

În realitate, petentul a fost prezent la reuniunea hipica din data de 05.07.2026, având cunoștință tot timpul despre intenția testării antidoping așa cum ea a fost anunțată la ședința tehnica, însă prin acest subterfugiu juridic încearcă sa obțină anularea sancțiunii.

Aceasta atitudine a petentului reprezintă în esență un abuz de drept procesual așa cum el este prevăzut de art. 15 din Codul Civil, motiv pentru care comisia majoritară va respinge contestația și va menține sancțiunea aplicata.

Totodată prin contestația 4989/10.07.2026 petentul precizează susținerile din contestația 4906/07.07.2026. Prin acestea domnul Marin George Alin solicita testarea antidoping a tuturor cailor participanți la cursa și totodată reclama încălcări regulamentare din partea echipajului calului Daiana, în sensul că în cursa aceasta ar fi galopat pe o distanță de 100 m în cursa și a avut mai mult de trei galopuri în aceeași cursă. Mai mult driverul care conducea calul ar fi cravașat cu o singură mână în repetate rânduri. Fata de cele sesizate în fața comisiei de apel solicita aplicarea sancțiunilor corespunzătoare.

Cu privire la solicitarea privind testarea antidoping a tuturor cailor participanți , comisia majoritara considera că aceasta este neîntemeiată și urmează a o respinge, motivat de faptul că solicitarea petentului nu respecta dispozițiile art. 109 pct. 3 și 5 din regulament.

Prin vizionarea imaginilor cursei comisia majoritara constata că în privința galopului reclamat contestația este neîntemeiată, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 75 pct. 6 din regulament pentru descalificarea calului.

În ceea ce privește susținerea referitoare la cravașarea neregulamentară, comisia majoritara apreciază că driverul **Marcu Adrian** a utilizat cravașa exclusiv în scopul îndemnării calului spre obținerea unui rezultat sportiv, prin aplicarea unui număr redus de lovituri și fără o

intensitate excesivă.

Din analiza materialului video rezultă că, în momentul în care a constatat că iapa **Daiana** nu mai răspunde la acest stimul, driverul a încetat imediat utilizarea cravașei, fără a continua acțiunea într-o manieră repetitivă sau abuzivă.

În raport cu aceste împrejurări, comisia majoritara apreciază că fapta reclamată nu întrunește elementele unei cravașări neregulamentare de natură să atragă aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Secretariatul ședinței a fost asigurat de domnul Emeric Dragomir .

Fata de toate aspectele analizate anterior si de considerentele expuse pe larg in cuprinsul acestei hotărâri comisia majoritara

HOTARASTE

1. Respinge contestația formulată de Federația Romana de Trap nr. 4855/06.07.2026 ca fiind formulată de o persoana fara calitate procesual activa ;
2. Respinge contestația formulată de Marciu Adrian nr. 4856/06.07.2026 in integralitatea sa ca neîntemeiată ;
3. Respinge contestațiile formulate de Marin George Alin numerele 4905/07.07.2026, 4906/07.07.2026 și 4989/10.07.2026 , ca neîntemeiate ;
4. Menține Procesul-Verbal al comisiei de arbitraj nr.4827/ 05.07.2026 pe care îl lămurește in ceea ce privește sancțiunea aplicată, in sensul ca sancțiunea interzicerii accesului pe hipodrom timp de 60 zile se refera la interzicerea participării la curse a calului Vijelie STI pe o durata de 60 zile începând cu data încheierii procesului verbal menționat .

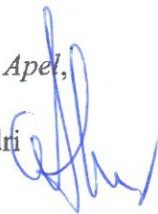
Hotărârea este executorie de la publicare în temeiul art., 6 pct. 8 și 10 din regulament.

Hotărârea se comunica contestatorilor care pot solicita reanalizarea ei de către Agenția Naționala Pentru Zootehnie „Profesor Dr. G.K. Constantinescu“ în termen de 30 zile, în temeiul art. 85 pct.11 din Regulament coroborat cu art. 7 din Legea 554/ 2004 .

Prezenta hotărâre a fost luata cu majoritate , opinia separata fiind anexata acesteia.

Semnături membrii Comisie Apel,

Președinte, Nicolae Alexandru

Membru, Tureac Petrica – cu opinie separata

Membru, Popescu Cătălin – cu opinie separata

Membru, State Cătălin

Membru, Emeric Dragomir

Contestații cursă trap – Marele Premiu de Trap al României

Opinie separata formulata de Tureac Petrica si Popescu Catalin – mentionati in cuprinsul prezentului act ca si Comisia

Cu titlu prealabil, având în vedere că toate contestațiile formulate privesc aceeași reuniune hipică, aceeași cursă, același incident procedural și disciplinar, respectiv refuzul recoltării probelor biologice de la calul VIJELIE STI, precum și aceleași consecințe asupra validității rezultatului, Comisia apreciază că acestea se impun a fi analizate și soluționate împreună, printr-o singură hotărâre, existând între ele o legătură obiectivă, directă și indisolubilă, de natură să justifice reunirea lor.

În motivare, Comisia reține că soluționarea separată a contestațiilor ar fi artificială și contrară exigențelor de coerență decizională, întrucât fiecare dintre acestea vizează, în esență, același cadru factual și regulamentar, respectiv desfășurarea cursei Marele Premiu de Trap, conduita reprezentantului calului clasat inițial pe primul loc, refuzul testării antidoping și efectele acestui refuz asupra clasamentului, premiilor și sancțiunilor aplicabile. Or, în condițiile în care obiectul contestațiilor este comun sau, cel puțin, strâns legat, iar soluția dată uneia dintre ele este aptă să influențeze în mod direct analiza celorlalte, se impune judecarea lor împreună, pentru respectarea principiilor economiei procedurale, celerității, bunei administrări a procedurii. În acest sens, Comisia constată că reunirea contestațiilor într-o singură analiză nu aduce atingere dreptului fiecărui contestator de a-i fi examinate distinct criticile formulate, ci asigură, dimpotrivă, o evaluare completă, coerentă și unitară a tuturor aspectelor deduse soluționării.

1. Situația de fapt relevantă

Din procesul-verbal al reuniunii hipice din 05.07.2026 rezultă că reuniunea a avut 6 curse de trap, iar la ședința tehnică s-a anunțat efectuarea controlului antidoping pentru calul câștigător în **Marele Premiu la Trap**.

În cursa nr. 130 – **Marele Premiu la Trap**, clasamentul consemnat inițial a fost:

1. **VIJELIE STI** – 1:22.4
2. **NANCY TG** – 1:22.4
3. **ZAFIRA CD** – 1:22.5

Tot în procesul-verbal s-a consemnat expres că **reprezentantul proprietarului calului câștigător, Marin Nicolaie, a refuzat recoltarea probelor biologice în vederea controlului antidoping.**

În anexa privind recoltarea probelor biologice se confirmă că procedura a vizat calul **VIJELIE STI**, microcip 642019810972968, proprietar **Marin George Alin**, iar persoana prezentă a fost informată cu privire la scopul recoltării și consecințele refuzului, însă **a refuzat recoltarea**. Există și o mențiune manuscrisă prin care persoana respectivă formulează obiecțiuni cu privire la comisia/medicul care urma să recolteze probele, însă această obiecțiune nu înlătură, prin ea însăși, refuzul consemnat oficial.

Comisia de Arbitraj a dispus sancționarea proprietarului Marin George Alin cu amendă de 50% din fondul de premiere, sesizarea organelor de urmărire penală și interzicerea accesului pe hipodrom timp de 60 de zile, în temeiul art. 95 din Regulament.

2. Referitor la contestația formulată de F.R.T.

Contestația F.R.T. este întemeiată pe ideea că refuzul controlului antidoping nu putea fi sancționat doar cu amendă/interdicție/sesizare penală, cu menținerea rezultatului cursei.

Regulamentul conține două paliere distincte:

Primul palier este sancțiunea personală/disciplinară prevăzută de art. 95: amendă de 50% din fondul de premiere, sesizarea organelor de urmărire penală și interzicerea accesului pe hipodrom 60 de zile pentru refuzul de a supune calul la recoltarea probelor.

Al doilea palier este consecința sportivă prevăzută de art. 111 alin. (1): toate încălcările regulilor antidoping atrag descalificarea calului din cursa respectivă și aplicarea sancțiunilor conform Regulamentului.

Prin urmare, Comisia de Arbitraj nu putea să se oprească la art. 95. Refuzul recoltării probelor biologice, după ce testarea fusese anunțată la ședința tehnică, afectează însăși validitatea rezultatului obținut de calul care trebuia testat. Menținerea calului VIJELIE STI ca învingător, în condițiile refuzului controlului antidoping, goleşte de conținut regimul antidoping, pentru că ar permite câștigătorului să păstreze rezultatul sportiv prin simpla suportare a unei sancțiuni patrimoniale/administrative.

Totuși, din punct de vedere strict procedural, F.R.T. nu poate avea calitate procesuală activă ca „petent” în sensul art. 83 și art. 85 din Regulament, pentru că dreptul de reclamație/contestație este reglementat în principal pentru proprietari, antrenori și conducători ai cailor implicați în cursă ori pentru persoanele sancționate.

Pentru toate aceste considerente, Comisia urmează să respingă contestația formulată de Federația Română de Trap pentru lipsa calității procesuale active, reținând că, în raport de dispozițiile regulamentare incidente, dreptul de a formula contestație aparține persoanelor direct interesate și nemijlocit afectate de rezultatul cursei ori de sancțiunile aplicate, iar Federația Română de Trap nu justifică, în cauză, un interes procesual propriu, personal și direct, care să îi confere calitatea de contestator în prezenta procedură. Cu toate acestea, având în vedere natura aspectelor semnalate, care privesc legalitatea desfășurării cursei, integritatea competiției și respectarea regimului antidoping, Comisia va analiza elementele invocate ca simple aspecte de fapt și de drept relevante pentru soluționarea cauzei, fără ca această analiză să echivaleze cu recunoașterea calității procesuale active a Federației Române de Trap.

3. Analiza contestației formulate de Marciu Adrian

În ceea ce privește contestația formulată de Marciu Adrian, aceasta este depusă în termen, iar dovada achitării taxei este anexată.

Contestația lui are trei direcții principale:

1. refuzul controlului antidoping de către reprezentantul calului clasat pe locul I;
2. faptul că locul al II-lea nu a fost testat, astfel încât nu ar putea deveni câștigător valid;

3. deficiențele legate de lipsa mașinii de autostart și existența mai multor starturi false.

3.1. Refuzul testului antidoping

Refuzul recoltării probelor biologice este dovedit prin două documente: procesul-verbal al reuniunii și procesul-verbal special de recoltare. Din moment ce controlul antidoping fusese anunțat la ședința tehnică pentru calul câștigător, iar calul VIJELIE STI a fost declarat câștigător pe pistă, obligația de supunere la recoltare devenise incidentă.

Art. 95 sancționează refuzul, iar art. 111 impune consecința sportivă a descalificării. Aceste texte trebuie citite împreună. Dacă s-ar aplica doar art. 95, fără art. 111, s-ar ajunge la o soluție nerezonabilă: calul netestat, din cauza refuzului propriei echipe, ar păstra victoria, iar integritatea cursei ar rămâne neprotejată.

Comisia reține că dispozițiile art. 95 și art. 111 din Regulamentul General al Curselor de Trap nu pot fi interpretate izolat, fragmentar sau alternativ, ci trebuie aplicate coroborat, întrucât acestea reglementează consecințe juridice diferite ale aceleiași conduite contrare regimului antidoping. Art. 95 sancționează conduita persoanei responsabile care refuză supunerea calului la recoltarea probelor biologice, instituind sancțiuni cu caracter personal, disciplinar și preventiv, în timp ce art. 111 reglementează consecința sportivă asupra rezultatului obținut de calul în legătură cu care regulile antidoping au fost încălcate, respectiv descalificarea din cursa respectivă.

Prin urmare, aplicarea art. 95 nu exclude aplicarea art. 111, ci dimpotrivă, o presupune, întrucât refuzul recoltării probelor biologice nu reprezintă doar o abatere de conduită a proprietarului, reprezentantului ori deținătorului calului, ci o încălcare directă a mecanismului de control antidoping, mecanism fără de care rezultatul sportiv nu poate fi verificat și validat în condiții de deplină regularitate. În acest context, sancțiunea personală prevăzută de art. 95 nu poate acoperi și nu poate substitui consecința sportivă prevăzută de art. 111, deoarece cele două texte protejează valori distincte: primul protejează autoritatea procedurii și disciplina participanților, iar cel de-al doilea protejează integritatea clasamentului, egalitatea de șanse și credibilitatea rezultatului competițional.

Comisia apreciază că refuzul de a permite recoltarea probelor biologice constituie, prin el însuși, o încălcare a regulilor antidoping, chiar și în absența unui rezultat analitic pozitiv, deoarece prin această conduită este împiedicată însăși verificarea existenței sau inexistenței dopajului. Or, participantul care împiedică administrarea probei esențiale nu poate pretinde ulterior menținerea beneficiului sportiv obținut în cursă, întrucât nimeni nu poate profita de propria conduită culpabilă, cu atât mai puțin atunci când conduita respectivă face imposibilă verificarea regularității rezultatului.

A interpreta art. 95 în sensul că ar reprezenta singura consecință a refuzului testării ar conduce la o soluție vădit nerezonabilă și contrară finalității Regulamentului, întrucât calul desemnat pentru control, dar netestat din cauza refuzului propriei echipe, ar păstra rezultatul sportiv și premiul aferent, deși tocmai condiția regulamentară de verificare a acelui rezultat a fost blocată. Într-o asemenea interpretare, refuzul testării ar deveni, în mod paradoxal, mai avantajos decât supunerea la control, deoarece participantul ar putea evita riscul unui rezultat pozitiv, suportând doar sancțiunile personale, dar păstrând beneficiul sportiv al cursei.

Comisia nu poate primi o asemenea interpretare, întrucât aceasta ar lipsi de efect util dispozițiile art. 111 și ar relativiza caracterul obligatoriu al controlului antidoping. Regimul antidoping nu poate funcționa eficient dacă refuzul testării produce consecințe mai blânde asupra rezultatului sportiv decât constatarea unei încălcări prin analiză biologică. Din această perspectivă, descalificarea nu se întemeiază pe prezumția absolută că animalul a fost dopat, ci pe constatarea certă că procedura antidoping a fost refuzată, iar rezultatul sportiv nu mai poate fi validat în lipsa verificării impuse de Regulament.

Totodată, Comisia reține că nu se pune problema unei duble sancționări pentru aceeași faptă, întrucât sancțiunile prevăzute de art. 95 și consecința prevăzută de art. 111 au natură juridică diferită. Art. 95 produce efecte asupra persoanei responsabile, prin amendă, interdicție și eventuale sesizări ale autorităților competente, în timp ce art. 111 produce efecte asupra rezultatului sportiv, prin înlăturarea din clasament a calului în privința căruia verificarea antidoping a fost împiedicată. Așadar, nu se cumulează două sancțiuni identice, ci se aplică două efecte regulamentare complementare, necesare pentru restabilirea ordinii disciplinare și sportive.

În plus, formularea art. 111, prin referirea la toate încălcările regulilor antidoping, are caracter general și cuprinzător, neexistând niciun temei pentru a exclude din sfera sa refuzul recoltării probelor biologice. Dimpotrivă, refuzul testării reprezintă una dintre cele mai grave forme de încălcare a regimului antidoping, deoarece nu permite nici confirmarea, nici infirmarea suspiciunii, ci blochează complet mecanismul de control. Dacă regulamentul ar fi urmărit ca refuzul testării să producă exclusiv sancțiunile personale prevăzute de art. 95, fără afectarea rezultatului sportiv, ar fi prevăzut în mod expres o asemenea derogare de la regula generală a descalificării.

Comisia apreciază, de asemenea, că art. 95 și art. 111 trebuie interpretate în lumina scopului general al Regulamentului, respectiv asigurarea desfășurării curselor în condiții de legalitate, corectitudine, egalitate între participanți, protecție a animalelor și încredere în rezultatele competiției. Or, acest scop nu poate fi atins dacă rezultatul unui cal desemnat pentru control antidoping este menținut, deși controlul a fost refuzat de persoana responsabilă. În asemenea condiții, clasamentul ar rămâne afectat de o incertitudine esențială, generată chiar de partea interesată în menținerea rezultatului.

Prin urmare, Comisia reține că soluția juridică și regulamentară corectă este aplicarea cumulativă a art. 95 și art. 111: art. 95 pentru sancționarea refuzului ca abatere personală/disciplinară, iar art. 111 pentru înlăturarea efectelor sportive ale rezultatului obținut de calul netestat. Numai această interpretare dă eficiență deplină Regulamentului, previne conduita de obstrucționare a controlului antidoping, protejează integritatea competiției și evită situația inacceptabilă în care refuzul testării ar permite păstrarea beneficiului sportiv urmărit prin participarea la cursă.

Protecția animalelor, gravitatea dopajului și consecințele refuzului de supunere la controlul antidoping

Comisia apreciază că analiza prezentei cauze nu poate fi limitată la o perspectivă strict formală, restrânsă la ordinea de sosire a cailor în cursă ori la interesul patrimonial al participanților asupra fondului de premiere, întrucât faptele deduse judecății privesc o competiție sportivă în cadrul căreia sunt folosite animale, respectiv cai de trap, iar regimul juridic aplicabil unor asemenea competiții este construit nu numai în jurul principiului fair-play-ului sportiv, ci și în jurul principiului

protecției animalelor, al prevenirii relelor tratamente și al protejării sănătății, integrității și bunăstării acestora.

În acest sens, Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor constituie un reper normativ esențial, cu valoare de drept comun în materia protecției animalelor, întrucât stabilește că scopul legii este acela de a reglementa măsurile necesare pentru asigurarea condițiilor de viață și bunăstare ale animalelor, cu sau fără deținător. De asemenea, legea definește deținătorul de animale într-o manieră largă, ca fiind nu doar proprietarul, ci și persoana care deține animalul cu orice titlu valabil, precum și orice persoană fizică sau juridică în îngrijirea căreia se află animalul.

Prin urmare, în materia curselor de trap, obligația de protecție nu aparține exclusiv proprietarului înscris în evidențe, ci incumbă tuturor persoanelor care, în fapt sau în drept, exercită control, supraveghere, pregătire, prezentare sau reprezentare asupra calului în cadrul reuniunii hipice. Această interpretare este necesară pentru a nu permite eludarea normelor de protecție prin simpla invocare a unei disocieri formale între proprietar, antrenor, driver, reprezentant ori persoana prezentă efectiv la recoltare.

Comisia reține că deținătorii de animale au obligația legală de a asigura aplicarea normelor sanitare veterinare și de zooigienă privind adăpostirea, hrănirea, îngrijirea, reproducția, exploatarea, protecția și bunăstarea animalelor, precum și obligația de a avea un comportament lipsit de brutalitate față de acestea, de a asigura condițiile elementare necesare scopului pentru care sunt crescute și de a nu le supune relelor tratamente sau cruzimilor.

Aceste obligații legale dobândesc o intensitate sporită în cadrul unei competiții hipice, întrucât animalul este solicitat fizic la nivel ridicat, în condiții de presiune sportivă, de performanță, de public, de miză competițională și de interes patrimonial. Tocmai de aceea, folosirea animalelor în competiții este permisă numai dacă organizatorul asigură condițiile impuse de lege, iar sănătatea și bunăstarea animalelor nu sunt puse în pericol.

Or, în cadrul acestui regim juridic, dopajul nu reprezintă o simplă abatere tehnică ori o simplă modalitate neloială de îmbunătățire a performanței sportive, ci o conduită care afectează direct animalul, prin intervenția artificială asupra nivelului său natural de performanță, prin expunerea acestuia la riscuri medicale, fiziologice și comportamentale și prin transformarea animalului într-un instrument de obținere a rezultatului sportiv sau a beneficiului material, cu ignorarea interesului său propriu la sănătate și bunăstare.

Legea nr. 205/2004 este explicită sub acest aspect, întrucât califică drept cruzime față de animale administrarea de substanțe destinate stimulării capacităților fizice ale animalelor în timpul competițiilor sportive, sub forma dopajului. Totodată, legea interzice, în cursul competițiilor sau cu alte ocazii, administrarea de substanțe animalelor ori supunerea acestora la procedee pentru creșterea sau diminuarea nivelului natural al performanțelor.

Această reglementare este deosebit de importantă pentru prezenta cauză, deoarece arată că normele antidoping aplicabile curselor de trap nu protejează doar egalitatea de șanse între participanți, ci protejează și animalul împotriva abuzului rezultat din stimularea artificială, mascarea oboselii, forțarea capacităților naturale ori modificarea răspunsului fiziologic normal al organismului în scop competițional.

Din această perspectivă, refuzul recoltării probelor biologice are o gravitate proprie, autonomă, distinctă de eventualul rezultat analitic pozitiv care ar fi putut fi constatat dacă recoltarea s-ar fi

realizat. Comisia subliniază că, în prezenta procedură, nu este chemată să constate existența certă, materială, a dopajului în lipsa unei probe biologice analizate, ci să stabilească efectele juridice și sportive ale refuzului de a permite verificarea antidoping legal și regulamentar dispusă.

Or, tocmai refuzul recoltării face imposibilă stabilirea adevărului biologic, împiedică verificarea respectării regulilor antidoping, lipsește organizatorul și comisiile competente de mijlocul probatoriu esențial și compromite încrederea în rezultatul competiției. Într-un asemenea context, persoana care refuză testarea nu poate fi pusă într-o situație mai favorabilă decât persoana care se supune testării și este depistată pozitiv. O interpretare contrară ar încuraja conduita de refuz, ar transforma controlul antidoping într-o formalitate facultativă și ar transmite participanților mesajul incompatibil cu spiritul competiției că rezultatul sportiv poate fi păstrat prin obstrucționarea procedurii de verificare.

Comisia reține că regimul antidoping se întemeiază pe o obligație de cooperare deplină a persoanelor responsabile de calul desemnat pentru control. Această obligație nu este una opțională, nu poate fi condiționată de aprecierea subiectivă a reprezentantului proprietarului și nu poate fi suspendată unilateral prin formularea unor obiecțiuni în chiar momentul recoltării. Eventualele nemulțumiri privind componența comisiei, persoana desemnată pentru recoltare, modalitatea de lucru sau alte aspecte procedurale puteau fi consemnate, contestate și analizate ulterior, dar nu justificau refuzul efectiv de a permite recoltarea probelor biologice.

A admite contrariul ar însemna ca orice participant să poată bloca testarea antidoping printr-o simplă obiecțiune formulată ad-hoc, cu consecința imposibilității verificării calului și, totodată, cu păstrarea beneficiului sportiv obținut în cursă. O asemenea soluție ar fi incompatibilă atât cu Regulamentul General al Curselor de Trap, cât și cu Legea nr. 205/2004, întrucât ar lipsi de efect util dispozițiile care interzic dopajul animalelor și care condiționează participarea acestora la competiții de nepunerea în pericol a sănătății și bunăstării lor.

Comisia mai reține că, prin raportare la dispozițiile Legii nr. 205/2004, refuzul testării capătă o gravitate suplimentară deoarece nu împiedică doar stabilirea unei eventuale fraude sportive, ci împiedică și verificarea unei posibile conduite de cruzime față de animal, constând în administrarea de substanțe destinate stimulării capacităților fizice în timpul competiției. Astfel, controlul antidoping nu este un simplu mecanism tehnic de validare a clasamentului, ci un instrument de protecție a calului, de prevenire a abuzului și de garantare a faptului că animalul nu a fost exploatat prin mijloace artificiale contrare sănătății și bunăstării sale.

Prin urmare, Comisia apreciază că refuzul recoltării probelor biologice trebuie calificat ca o abatere de maximă gravitate în plan disciplinar și sportiv, întrucât produce cumulativ următoarele consecințe:

1. împiedică verificarea respectării regimului antidoping;
2. compromite validitatea rezultatului sportiv obținut de calul desemnat pentru control;
3. afectează egalitatea de șanse între participanți;
4. prejudiciază încrederea publicului, a organizatorilor și a competitorilor în corectitudinea curselor;
5. obstrucționează posibilitatea de verificare a unei conduite care, potrivit legii protecției animalelor, poate intra în sfera cruzimii față de animale;

6. expune competiția la riscul de a valida un rezultat obținut în condiții neverificabile;

7. afectează însuși scopul normelor antidoping, acela de a proteja atât integritatea competiției, cât și sănătatea animalului.

În acest cadru, Comisia consideră că sancțiunea personală aplicată proprietarului sau reprezentantului acestuia nu este suficientă pentru restabilirea legalității sportive. Amenda, interdicția temporară de acces și eventuala sesizare a organelor competente sancționează conduita persoanei responsabile, însă nu rezolvă problema centrală a cauzei, respectiv imposibilitatea validării rezultatului obținut de calul care, deși desemnat pentru testare, nu a putut fi verificat din cauza refuzului imputabil sferei sale de reprezentare.

De aceea, consecința sportivă a descalificării calului VIJELIE STI nu este o sancțiune excesivă, ci o măsură necesară, proporțională și obligatorie pentru protejarea competiției și a regimului juridic aplicabil animalelor folosite în curse. Descalificarea nu se întemeiază pe o prezumție absolută că animalul a fost dopat, ci pe constatarea certă că procedura de verificare antidoping a fost refuzată, iar acest refuz face imposibilă confirmarea legalității rezultatului sportiv.

Comisia subliniază că, într-un sistem competițional funcțional, refuzul controlului antidoping trebuie să producă efecte cel puțin echivalente, în plan sportiv, cu imposibilitatea validării rezultatului. În caz contrar, controlul antidoping ar deveni lipsit de finalitate, iar participanții ar putea fi stimulați să refuze testarea ori de câte ori riscul unui rezultat pozitiv ar depăși inconvenientul unei sancțiuni pecuniare.

Mai mult, raportat la Legea nr. 205/2004, Comisia are obligația de a interpreta și aplica Regulamentul General al Curselor de Trap într-o manieră compatibilă cu protecția efectivă a animalului. Acolo unde există două interpretări posibile, una care permite menținerea rezultatului unui cal netestat ca urmare a refuzului persoanei responsabile și alta care elimină din clasament rezultatul neverificabil, trebuie preferată interpretarea care dă eficiență protecției animalelor, integrității competiției și caracterului obligatoriu al normelor antidoping.

Comisia reține, de asemenea, că existența unei obiecțiuni consemnate cu privire la persoana sau comisia de recoltare nu poate neutraliza efectele refuzului. În lipsa unei dovezi clare că procedura era vădit nelegală, imposibil de realizat, periculoasă pentru animal ori efectuată de o persoană evident lipsită de orice calitate, simpla nemulțumire a reprezentantului calului nu putea justifica blocarea controlului. Remediul regulamentar era consemnarea obiecțiunii și formularea unei căi de atac, nu refuzul recoltării.

În cauza de față, din actele analizate rezultă că testarea antidoping fusese anunțată pentru calul câștigător al Marelui Premiu de Trap, că animalul VIJELIE STI a fost calul clasat inițial pe primul loc și că reprezentantul proprietarului a refuzat recoltarea probelor biologice. Aceste elemente sunt suficiente pentru a atrage consecința sportivă a descalificării, independent de împrejurarea că nu s-a obținut un rezultat analitic pozitiv.

Comisia mai apreciază că menținerea calului VIJELIE STI în clasament ar crea o contradicție internă inacceptabilă: pe de o parte, s-ar recunoaște că reprezentantul calului a refuzat controlul antidoping și ar fi sancționat pentru această conduită, iar pe de altă parte s-ar valida exact rezultatul sportiv pe care controlul antidoping trebuia să îl confirme. O asemenea soluție ar fi illogică, inechitabilă și contrară funcției preventive a normelor antidoping.

În consecință, Comisia constată că refuzul de supunere la testarea antidoping reprezintă o încălcare gravă a obligațiilor regulamentare și legale aferente participării la competițiile hipice, fiind apt să atragă atât sancțiunile personale prevăzute de Regulament, cât și consecința sportivă a descalificării calului din cursa respectivă.

Pentru toate aceste motive, Comisia va reține că soluția Comisiei de Arbitraj a fost incompletă în măsura în care, deși a sancționat refuzul recoltării probelor biologice, nu a dispus și consecința sportivă firească și necesară a acestui refuz, respectiv descalificarea calului VIJELIE STI din Marele Premiu de Trap.

Comisia va reține că descalificarea se impune nu ca urmare a unei constatări directe a dopajului, ci ca urmare a refuzului nejustificat de a permite verificarea antidoping, refuz care compromite validarea rezultatului sportiv și împiedică verificarea respectării normelor privind protecția animalului împotriva dopajului.

Totodată, Comisia va reține că Legea nr. 205/2004 întărește caracterul grav al faptei, întrucât administrarea de substanțe destinate stimulării capacităților fizice ale animalelor în timpul competițiilor sportive este calificată de lege ca formă de cruzime față de animale, iar în competițiile cu animale sănătatea și bunăstarea acestora nu pot fi puse în pericol. Din această perspectivă, refuzul testării nu poate fi tratat ca o simplă neregularitate procedurală, ci ca o conduită care împiedică verificarea unei zone de maximă sensibilitate juridică: protecția animalului împotriva exploatarei prin mijloace artificiale de performanță.

3.2. Netestarea calului clasat pe locul al II-lea

Este adevărat că, după descalificarea calului VIJELIE STI, calul NANCY TG ar urma să avanseze pe locul I. Însă Regulamentul nu prevede că, în ipoteza descalificării ulterioare a câștigătorului pentru refuzul controlului antidoping, cursa trebuie anulată dacă locul al II-lea nu a fost testat.

Regulamentul prevede testarea în condițiile stabilite și anunțate, iar în concret testarea fusese anunțată pentru calul câștigător. Nu există o normă expresă care să oblige Comisia de Apel să anuleze întreaga cursă pentru că noul câștigător, rezultat prin descalificarea primului loc, nu a fost testat.

Soluția anulării/reprogramării ar fi disproporționată și fără bază regulamentară expresă. Ar însemna ca fapta unuia dintre participanți, respectiv refuzul controlului de către reprezentantul calului clasat pe locul I, să afecteze toți ceilalți participanți care au concurat și au obținut un rezultat pe pistă.

Concluzie: se descalifică VIJELIE STI, dar nu se anulează cursa pentru simplul motiv că NANCY TG nu a fost testat.

3.3. Lipsa mașinii de autostart și starturile false

Acest motiv nu este suficient pentru anularea cursei.

Art. 25 alin. (9) obligă organizatorul să asigure autospecială pentru cursele cu autostart, însă art. 66 alin. (5) prevede expres că, în caz de defecțiune a mașinii de autostart, startul se poate da lansat. Prin urmare, simpla lipsă sau defectare a mașinii de autostart nu atrage automat anularea cursei, câtă vreme Regulamentul reglementează o procedură alternativă.

În plus, procesul-verbal al reuniunii consemnează sancțiuni pentru provocarea de start fals, inclusiv pentru Marciu Adrian cu iapa Daiana și pentru Marciu Gheorghe cu iapa Harmony. Așadar, Comisia de Arbitraj a tratat starturile false ca abateri individuale, nu ca viciu general care să compromită întreaga cursă.

Pentru a justifica anularea cursei, ar fi trebuit dovedit că modul de start a încălcat în mod determinant egalitatea de șanse a tuturor participanților sau că procedura de start a fost atât de grav compromisă încât rezultatul nu mai poate fi menținut. Din documentele analizate nu rezultă suficient o asemenea situație.

4. Analiza contestației formulată de Marin George Alin

Comisia a analizat contestația nr. 4905/07.07.2026, formulată de petentul Marin George Alin, prin care acesta a solicitat anularea sancțiunii aplicate prin Procesul-verbal nr. 4827/05.07.2026, susținând, în esență, că persoana care a semnat procesul-verbal de prelevare a probelor biologice nu ar fi acționat în calitate de mandatar al său, iar petentul nu ar fi avut cunoștință despre intenția de testare antidoping a calului al cărui proprietar este.

Comisia apreciază că aceste susțineri nu pot fi primite. Din ansamblul împrejurărilor cauzei rezultă că petentul a participat la reuniunea hipică din data de 05.07.2026 și avea posibilitatea efectivă de a lua cunoștință de toate măsurile anunțate în cadrul ședinței tehnice, inclusiv de intenția organizatorilor de a efectua control antidoping asupra calului câștigător al cursei. În aceste condiții, invocarea ulterioară a necunoașterii procedurii de testare ori a lipsei unui mandat al persoanei care a interacționat cu reprezentanții comisiei de recoltare nu poate conduce, prin ea însăși, la înlăturarea răspunderii regulamentare a proprietarului.

Comisia reține că, în cadrul unei reuniuni hipice, proprietarul calului are obligația de a se asigura că animalul este reprezentat, prezentat și gestionat de persoane care acționează în mod corespunzător și în deplină conformitate cu dispozițiile regulamentare. Participarea unui cal la cursă presupune nu numai dreptul de a concura și de a beneficia de eventualele rezultate sportive, ci și asumarea tuturor obligațiilor aferente, inclusiv obligația de cooperare cu organele tehnice, de arbitraj și de control antidoping.

În acest sens, nu poate fi admisă teza potrivit căreia proprietarul ar putea beneficia de rezultatul obținut de cal în cursă, dar s-ar putea exonera de consecințele refuzului de testare prin invocarea faptului că persoana prezentă la procedura de recoltare nu ar fi avut un mandat expres. O asemenea interpretare ar permite eludarea normelor antidoping printr-un simplu artificiu formal, în sensul că proprietarul ar putea nega ulterior calitatea reprezentantului, deși calul a fost înscris, prezentat și gestionat în competiție prin persoane din propria sa sferă de organizare și responsabilitate.

Comisia apreciază că obligațiile regulamentare generate de participarea calului la cursă nu pot fi fragmentate în mod artificial. Persoana care înscrie sau permite participarea calului la competiție trebuie să își asume nu doar consecințele favorabile ale participării, ci și obligațiile, riscurile și sancțiunile determinate de conduita persoanelor prin care calul este reprezentat în cadrul reuniunii hipice. Prin urmare, lipsa unui mandat formal expres nu poate fi opusă Comisiei pentru a lipsi de efecte refuzul recoltării probelor biologice, câtă vreme refuzul a fost exprimat în cadrul

procedurii oficiale, cu privire la calul aparținând petentului și în legătură directă cu rezultatul obținut de acesta în cursă.

Comisia reține, de asemenea, că susținerea petentului apare ca fiind lipsită de consistență și din perspectiva conduitei sale procesuale, întrucât acesta nu contestă în mod real faptul că testarea antidoping fusese anunțată la ședința tehnică și nici faptul că procedura de recoltare a fost inițiată cu privire la calul câștigător, ci încearcă să deplaseze discuția asupra unui pretins viciu de reprezentare, invocat ulterior, după producerea refuzului și după aplicarea sancțiunii.

În opinia Comisiei, o asemenea conduită poate fi calificată ca o exercitare nesinceră și excesiv formală a dreptului de contestație, contrară exigențelor de bună-credință care trebuie să guverneze orice procedură disciplinară sau jurisdicțională internă. În acest sens, principiul consacrat de art. 15 din Codul civil, potrivit căruia niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe, este aplicabil ca reper general de interpretare și în prezenta procedură regulamentară.

Comisia apreciază că petentul nu poate utiliza procedura contestației pentru a obține înlăturarea unei sancțiuni generate de refuzul testării antidoping prin invocarea unui subterfugiu formal privind pretinsa lipsă de mandat a persoanei care a acționat în sfera sa de reprezentare. Acceptarea unei asemenea apărări ar crea un precedent periculos, întrucât ar permite proprietarilor să își decline ulterior responsabilitatea pentru conduita persoanelor care gestionează calul în competiție, deși participarea la cursă presupune în mod necesar existența unei organizări interne, a unei reprezentări efective și a unei asumări a obligațiilor regulamentare.

Pentru aceste considerente, Comisia urmează să respingă contestația nr. 4905/07.07.2026 formulată de Marin George Alin ca neîntemeiată și să mențină sancțiunea aplicată prin Procesul-verbal nr. 4827/05.07.2026.

Comisia a analizat, totodată, și contestația/precizările formulate de același petent prin înscrisul nr. 4989/10.07.2026, prin care acesta a solicitat, pe de o parte, testarea antidoping a tuturor cailor participanți la cursă, iar, pe de altă parte, aplicarea unor sancțiuni cu privire la echipajul calului Daiana, invocând pretense încălcări regulamentare constând în galoparea pe o distanță de aproximativ 100 m, existența a mai mult de trei galopuri în cursă și folosirea neregulamentară a cravașei de către driver.

Cu privire la solicitarea de testare antidoping a tuturor cailor participanți, Comisia apreciază că aceasta este neîntemeiată. Controlul antidoping se efectuează în condițiile, limitele și procedura prevăzute de Regulament, neputând fi dispus exclusiv în baza unei solicitări generale, formulate ulterior cursei, fără respectarea cerințelor regulamentare aplicabile. În acest sens, Comisia reține că solicitarea petentului nu respectă exigențele prevăzute de art. 109 pct. 3 și 5 din Regulament, astfel încât nu poate fundamenta, prin ea însăși, obligația testării tuturor cailor participanți.

Comisia subliniază că procedura antidoping nu poate fi transformată într-un instrument de contestare generică a rezultatului cursei sau într-un mijloc de deplasare a atenției de la refuzul recoltării probelor biologice în privința calului vizat inițial de control. Testarea tuturor participanților reprezintă o măsură cu caracter excepțional sau special, care trebuie să respecte condițiile regulamentare, iar nu o consecință automată a nemulțumirii unui participant față de propriile sancțiuni ori față de clasamentul cursei.

În ceea ce privește criticile referitoare la pretinsul galop al calului Daiana, Comisia a procedat la analizarea materialului video al cursei și a constatat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 75 pct. 6 din Regulament pentru descalificarea calului. Din imaginile analizate nu rezultă o încălcare regulamentară de gravitatea și durata necesare pentru aplicarea sancțiunii de descalificării, iar susținerile petentului nu sunt confirmate într-o manieră suficientă de probele administrate.

Comisia reține că descalificarea unui cal pentru galop nu poate fi dispusă pe baza unei simple aprecieri subiective a unui participant interesat, ci numai în măsura în care sunt îndeplinite în mod clar condițiile prevăzute de Regulament. În lipsa unei dovezi certe privind parcurgerea în galop a distanței relevante ori privind existența numărului de galopuri sancționabil regulamentar, critica formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la susținerea privind folosirea neregulamentară a cravașei de către driverul Marciu Adrian, Comisia constată, în urma vizionării materialului video, că nu se poate reține existența unei conduite abuzive, excesive sau contrare Regulamentului. Din analiza imaginilor rezultă că driverul a folosit cravașa exclusiv în scop de îndemnare a calului spre obținerea unui rezultat sportiv, printr-un număr redus de acțiuni, fără intensitate excesivă și fără repetitivitate de natură să indice o conduită abuzivă.

Comisia reține că folosirea cravașei nu este, prin ea însăși, interzisă, ci devine sancționabilă atunci când depășește limitele regulamentare, se transformă într-o acțiune repetată, excesivă, nejustificată sau aptă să afecteze bunăstarea animalului. Or, în prezenta cauză, imaginile analizate nu confirmă o asemenea depășire. Dimpotrivă, rezultă că, în momentul în care driverul a constatat că iapa Daiana nu mai răspunde la stimulul aplicat, acesta a încetat utilizarea cravașei, fără a continua acțiunea într-o manieră insistentă, violentă sau disproporționată.

În consecință, Comisia apreciază că fapta reclamată nu întrunește elementele unei cravașări neregulamentare și nu justifică aplicarea unei sancțiuni disciplinare împotriva driverului Marciu Adrian.

Pentru toate aceste considerente, Comisia urmează să respingă ca neîntemeiate contestațiile formulate de Marin George Alin, atât în ceea ce privește solicitarea de anulare a sancțiunii aplicate prin Procesul-verbal nr. 4827/05.07.2026, cât și în ceea ce privește solicitarea de testare antidoping a tuturor cailor participanți și sesizările referitoare la pretinsele abateri regulamentare ale echipajului calului Daiana.

Pentru toate aceste considerente, cu opinie separată formulată de doamna Tureac Petrica și domnul Popescu Catalin,

HOTĂRĂȘTE:

- 1. Admite în parte contestația formulată de Marciu Adrian, în calitate de antrenor/driver al calului Daiana, participant în cursa Marele Premiu de Trap al României din data de 05.07.2026.**
- 2. Respinge contestația formulată de Federația Română de Trap ca fiind formulată de o persoana fara calitate procesuala active,**

3. Constată că refuzul recoltării probelor biologice de către reprezentantul calului VIJELIE STI atrage, pe lângă sancțiunile prevăzute de art. 95 din Regulament, și descalificarea calului din cursa respectivă, în temeiul art. 111 alin. (1) din Regulamentul General al Curselor de Trap.
4. Dispune descalificarea calului VIJELIE STI din cursa nr. 130 – Marele Premiu la Trap, desfășurată la data de 05.07.2026.
5. Dispune modificarea clasamentului cursei Marele Premiu la Trap, prin radierea calului VIJELIE STI din clasamentul premiat și avansarea cailor clasati în urma acestuia, potrivit rezultatului oficial rămas necontestat.
6. Menține sancțiunile dispuse împotriva proprietarului Marin George Alin, respectiv amendă de 50% din fondul de premiere, interzicerea accesului pe hipodrom timp de 60 de zile și sesizarea organelor de urmărire penală, conform art. 95 din Regulament.
7. Respinge ca neîntemeiată solicitarea de anulare integrală și reprogramare a cursei Marele Premiu de Trap al României.
8. Respinge ca neîntemeiate criticile privind anularea cursei pentru lipsa mașinii de autostart și existența starturilor false.
9. Respinge ca neîntemeiată contestația nr. 4905/07.07.2026 formulată de Marin George Alin împotriva sancțiunii aplicate prin Procesul-verbal nr. 4827/05.07.2026.
10. Respinge ca neîntemeiată contestația/precizările nr. 4989/10.07.2026 formulate de Marin George Alin, cu privire la solicitarea de testare antidoping a tuturor cailor participanți la cursă și cu privire la pretinsele abateri regulamentare imputate echipajului calului Daiana.
11. Menține celelalte mențiuni și sancțiuni din Procesul-verbal al reuniunii hipice din data de 05.07.2026.

Prezenta hotărâre se comunică contestatorilor și poate fi supusă reanalizării de către Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”, la solicitarea părții interesate, formulată în termen de 30 de zile de la comunicare, în temeiul art. 85 pct. 11 din Regulament, coroborat cu art. 7 din Legea nr. 554/2004.

Membri,

Tureac Petrica,

Popescu Catalin,

